

Arrest

nr. 49 740 van 19 oktober 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 30 juni 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 mei 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 26 augustus 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 oktober 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat Y. MONDELAERS, en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1.1. X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 18 februari 2010 en heeft zich op 22 februari 2010 vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 4 maart 2010 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgedragen aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 19 mei 2010.

1.3. Op 31 mei 2010 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op dezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Syrische nationaliteit te bezitten en een Arabische moslim te zijn afkomstig van Aleppo. U zou sinds begin 2008 een soort reclamebureau in Aleppo uitgebaat hebben. U zou ook over een eigen website (www.hearteyes.com) beschikken waarop u politiekgetinte artikels publiceerde. Zo zou u in juni 2009 een artikel gepubliceerd hebben over de moord op vijf gevangenen in de Saydnaya gevangenis. Deze info zou u bekomen hebben via de journalist M. (...) S. (...), via de familieleden van de gevangenen, alsook via mensenrechtenorganisaties. Op 2 augustus 2009 zou u samen met M. (...) S. (...) in uw bureau gearresteerd en meegenomen zijn naar de 'Amn Dawla' (Staatsveiligheid) in Aleppo, zeven dagen later werden jullie naar Damascus overgebracht. Tijdens uw detentieperiode in Damascus zou u ondervraagd zijn over wie u financierde en wie de eigenaar is van de website. Mohammad zou zijn vrijgelaten omdat u alle verantwoordelijkheid over het publiceren van de artikels op zich had genomen. Uw ondervrager, officier H. (...) K. (...), zou getracht hebben u seksueel te benaderen, maar u weigerde hierop in te gaan, waarna u mishandeld werd. U zou op 28 augustus 2009 via bemiddeling van iemand met een hoge graad, die door uw ouders was omgekocht, zijn vrijgelaten. U zou zich wel op 5 september 2009 opnieuw hebben dienen te melden voor het tweede deel van uw ondervraging. Uw ondervrager H. (...) K. (...) zou u gevraagd hebben om binnen de drie dagen bij hem thuis langs te komen om 50.000 dollar aan hem te betalen, zoniet zou hij een rapport tegen u opstellen. U zou hier niet op zijn ingegaan uit schrik dat hij u opnieuw seksueel zou benaderen en ook omdat u deze som geld niet kon betalen. Op 29 augustus 2009 zou er over uw mishandeling tijdens uw detentie zijn bericht in een internetartikel van de befaamde Arabische nieuwszender Al Jazeera. Dezelfde dag zou u met het Turkse paspoort van uw neef, M. (...) K. (...) B. (...), naar Turkije zijn gevlucht waar u een aantal maanden bij uw neef verbleef. Op 7 september 2009 zou u via uw ouders vernomen hebben dat u een convocatie had ontvangen om zich op 15 november 2009 op de 'Mahkamat Midan al Askariy' (Militaire Rechtbank van Midan) te melden. U contacteerde uw broer, A. (...) A. (...) A. (...) (OV 5.131.773), opdat hij uw reis naar België zou kunnen regelen. Op 15 november 2009 zouden uw ouders u meegedeeld hebben dat de politie naar huis was gekomen op zoek naar u aangezien u tot 15 jaar gevangenisstraf was veroordeeld en dit omwille van samenwerking met vreemde organisaties, geld ontvangen om activiteiten uit te voeren tegen de Syrische staat en een gevaar te zijn voor de Syrische nationale veiligheid. Op 7 februari 2010 zou u Turkije verlaten hebben. U zou begeleid zijn door een Turkse smokkelaar woonachtig in België. U zou het Turkse paspoort van zijn broer, die een Belgische verblijfskaart heeft, gebruikt hebben. U zou in een klein bootje, samen met zeven andere personen, richting Griekenland zijn gevaren. Vervolgens zou u via Italië en Frankrijk op 18 februari 2010 in België zijn aangekomen. Op 22 februari 2010 heeft u hier asiel aangevraagd. Sinds uw verblijf in België zou u vernomen hebben dat uw ouders het goed stellen en dat na het uitspreken van het vonnis, de Syrische autoriteiten niet meer zijn langsgekomen. Ook de journalist M. (...) S. (...) zou geen problemen meer hebben gekend. Uw broer A. (...) zou via een agent van de 'Mukhabarat' (Inlichtingendienst), tewerkgesteld op de Syrische ambassade in België, vernomen hebben dat uw naam bij de grensposten op een lijst staat van gezochte personen. Uw broer, Mohammad Yasser (roepnaam Marwan), zou begin mei 2010 met een Italiaans visum in België zijn aangekomen en u uw gelegaliseerde geboorteakte hebben overhandigd.

B. Motivering

Er dient na het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt uw land van herkomst te hebben verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals begrepen onder de Conventie van Genève, noch aannemelijk heb gemaakt een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals begrepen onder de definitie van subsidiaire bescherming en wel om volgende redenen.

Vooreerst is het niet aannemelijk dat u artikels over de wantoestanden in de Saydnaya gevangenis in mei 2009, informatie die afkomstig zou zijn geweest van familieleden van de gevangenen en van mensenrechtenorganisaties, in juni 2009 op uw internetsite zou hebben gepubliceerd waardoor u op 2 augustus 2009 zou zijn aangehouden (gehoorverslag CGVS, pp. 12, 13, 14). Er dient in dit kader te worden opgemerkt dat u geen enkel begin van bewijs kan neerleggen dat u dit artikel effectief in juni 2009 op uw website gepubliceerd heeft (gehoorverslag CGVS, p. 13). Het argument dat uw website van 6 augustus 2009 tot november 2009 geblokkeerd zou zijn geweest totdat u alle nieuws over corruptie van uw site verwijderd zou hebben (gehoorverslag CGVS, p. 13), is geen afdoende verschooning aangezien u dit artikel op uw usb-stick had kunnen downloaden zoals u gedaan hebt met de andere artikels van andere sites (gehoorverslag CGVS, pp. 6 en 7). Verder is het weinig aannemelijk dat de Syrische autoriteiten, van wie algemeen is geweten dat ze over goed

georganiseerde inlichtingendiensten beschikken, een tweetal maanden de tijd nodig gehad zouden hebben om te achterhalen wie de eigenaar van de site is, temeer dit dan ook nog eens vrij eenvoudig terug te vinden is via de website, die u zelf tijdens het gehoor hebt opgegeven, namelijk who.is (gehoorverslag CGVS, pp. 12 en 14).

In verdere lijn kan er dan ook geen geloof worden gehecht aan uw detentie van 2 augustus 2009 tot 28 augustus 2009 en de daaraan gekoppelde vluchtaanleiding. Zo hebt u ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), in kader van het gehoor ter voorbereiding van uw gehoor op het CGVS (zie Vragenlijst dd. 02/03/2010 punt 1), met geen enkel woord gerept over het feit dat het vooreerst om een voorlopige vrijlating ging waarbij u zich op 5 september 2009 opnieuw diende te melden voor het tweede deel van de ondervraging (gehoorverslag CGVS, pp. 18 en 19). Hiermee geconfronteerd beweert u dit wel degelijk gemeld te hebben (gehoorverslag CGVS, p. 19). Deze uitleg biedt geen afdoende verschoning daar u deze verklaringen, nadat ze u in het Arabisch waren voorgelezen, voor akkoord hebt ondertekend (zie Vragenlijst dd. 02/03/2010, p. 3). Het ongeloofwaardige karakter van uw verklaringen wordt onderstreept door uw stelling dat uw ouders uw voorlopige vrijlating hebben kunnen bewerkstelligen door een persoon met een hoge graad geld toe te steken. Het kan niet overtuigen dat een brigadier-generaal of luitenant-generaal bereid zou zijn gevonden u tegen betaling vrij te laten als u daarna opnieuw gehoord diende te worden (gehoorverslag CGVS, pp. 5, 8 en 18). Deze persoon liep immers het risico zelf problemen te krijgen omwille van medeplichtigheid aan de vrijlating van uw persoon. Gezien het hier een persoon binnen het overheidsapparaat betreft die naar uw zeggen een hoge verantwoordelijkheid draagt, kan er logischerwijze toch van uitgegaan worden dat zulk een persoon zich terdege bewust moet zijn geweest van de risico's die een dergelijk gedrag met zich mee zouden brengen zo zijn rol in uw vrijlating, waardoor u het land hebt kunnen verlaten, aan het licht zou komen (gehoorverslag CGVS, p. 18).

Uw poging om uw arrestatie en veroordeling bij verstek te staven aan de hand van het voorleggen van webartikels van de Arabische nieuwszenders al-Jazeera (dd. 29/08/2009) en al-Arabiya (dd. 03/08/2009) en van de Syrische mensenrechtenorganisatie anhri.net (dd. 16/11/2009) vermag deze appreciatie niet in positieve zin om te buigen. Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan het administratieve dossier is gevoegd blijkt dat, nadat een beroep werd gedaan op de zoekfuncties die voor alle drie genoemde websites het online archief ontsluiten, geen enkel tastbaar bewijs is dat er een artikel over uw persoon is verschenen. Voorts dient te worden opgemerkt dat er op de internetartikels, die u op 20 mei 2010 op het CGVS (na uw interview op het CGVS) hebt overhandigd, geen url (Uniform Resource Locator) te bemerken is. Het betreffen ingescande artikels waarvan het artikel op naam van al-Arabiya een gedeeltelijk url weergeeft waarvan al-Arabiya zelf in het vet gedrukt is. Deze anomalie is hoogst merkwaardig en wijst op het frauduleus karakter van de door u neergelegde artikels.

Vervolgens dient er te worden opgemerkt dat u op de DVZ (zie Vragenlijst dd. 02/03/2010 punt 1 en 4) geen enkele allusie gemaakt hebt op het feit dat u tijdens uw onderduikperiode in Turkije in november 2009 via uw ouders vernomen zou hebben dat er effectief een vonnis bij verstek door de Militaire Rechtbank van Midan tegen u gevelde is en u tot 15 jaar bent veroordeeld (gehoorverslag CGVS, pp. 4, 5 en 9). Initieel vergoelijkt u deze lacune door te stellen dat er u bij de DVZ geen vragen werden gesteld (gehoorverslag CGVS, p. 19). Toen er u echter op het CGVS werd op gewezen dat de DVZ wel degelijk de specifieke vraag gesteld heeft welke uw vrees bij terugkeer is en u daar enkel beweerde een dergelijke gevangenisstraf te vrezen, beweert u plots dit gegeven wel gezegd te hebben (gehoorverslag CGVS, p. 20). Er dient te worden opgemerkt dat u uw verklaringen pas aanpast na met deze discrepantie te zijn geconfronteerd. Daarenboven biedt deze wijziging in uw uitleg geen afdoende verschoning daar u deze verklaringen, nadat ze u in het Arabisch waren voorgelezen, voor akkoord hebt ondertekend (zie Vragenlijst dd. 02/03/2010, p. 3). Daarenboven kunt u, ondanks de expliciete vraag van het CGVS, tot op heden dit vonnis bij verstek niet voorleggen (gehoorverslag CGVS, p. 21).

Wat betreft uw effectieve reisweg dienen ook hier vraagtekens gesteld te worden. Zo verklaarde u op de DVZ dat u op 28 november 2009 door een Turkse onbekende smokkelaar van Aleppo tot in Brussel begeleid werd (zie Verklaring dd. 02/03/2010 punt 33 en 34). Op de zetel van het CGVS echter beweert u dat u al op 29 augustus 2009 vanuit Aleppo per taxi, met het paspoort van uw neef M. (...) K. (...) B. (...) een Turkse onderdaan, naar Turkije gereisd bent (gehoorverslag CGVS, p. 3). Geconfronteerd met bovenstaande tegenstrijdige verklaringen vergoelijkt u dit door te stellen dat uw neef uw reis vanuit Turkije geregeld heeft en dat u op 28 november 2009 in Turkije besloten had om naar België te gaan (gehoorverslag CGVS, p. 8). Deze uitleg biedt geen afdoende verschoning daar u deze verklaringen, nadat ze u in het Arabisch waren voorgelezen, voor akkoord hebt ondertekend (zie Verklaring dd. 02/03/2010 onderaan punt 36).

Gelet op bovenstaande vaststellingen bent u er niet in geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Tot slot dient nog aangestipt dat in hoofde van uw broer A. (...) A. (...) A. (...) (OV 5.131.773) er door het CGVS op 6 maart 2003 een bevestigende beslissing van weigering van verblijf werd genomen en dat hij hier tegen geen beroep heeft aangetekend.

De door u neergelegde documenten, namelijk uw rijbewijs en uw gelegaliseerde geboorteakte, hebben enkel betrekking op uw identiteit een gegeven dat hier niet ter discussie staat. In de marge dient er nog te worden opgemerkt dat u op de DVZ verklaard hebt uw rijbewijs in Syrië te hebben achtergelaten (zie Verklaring dd. 02/03/2010, punt 21), terwijl u op de zetel van het CGVS beweert dat u dit document vanuit Syrië hebt meegenomen maar dat u het nooit op de DVZ hebt neergelegd omdat u het niet had laten vertalen (gehoorverslag CGVS, pp. 10 en p. 11). Dit argument is echter geen afdoende verschooning voor het nooit eerder te hebben neergelegd. Wat betreft de door u neergelegde foto's dient opgemerkt dat uit deze stukken niet kan worden opgemaakt hoe en in welke omstandigheden u de hierop getoonde verwondingen hebt opgelopen. De drie door u neergelegde artikels van al Jazeera (dd. 29/08/2009), al Arabiya (dd. 3/08/2009) en anhri.net (dd. 16/11/2009) werden reeds in een bovenstaande paragraaf besproken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), herhaalt verzoeker de motieven van de bestreden beslissing en poneert hij dat er wel degelijk wordt bewezen dat hij politiek getinte artikelen schreef en om die reden ernstige problemen kreeg met de Syrische overheid, het wel degelijk mogelijk is dat de staatsveiligheid enige tijd wachtte alvorens tot arrestatie over te gaan, de artikelen die in het administratief dossier terug te vinden zijn wel degelijk te linken zijn aan hem en zijn problematische toestand, het internetgegeven een vluchtig medium is en het achteraf niet altijd gemakkelijk is om de verschenen teksten te reconstrueren, kleine tegenstrijdigheden het asielrelaas in zijn geheel niet aantasten en het in Syrië gebruikelijk is dat indien er problemen zijn hoger geplaatsten hun invloed laten gelden in ruil voor geld.

Er worden geen bijkomende stukken aan het verzoekschrift toegevoegd.

2.2. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag verworpen omdat (i) het niet aannemelijk is dat verzoeker artikels over de wantoestanden in de Saydnaya gevangenis op zijn internetsite zou gepubliceerd hebben vermits hij geen enkel begin van bewijs van publicatie van het artikel neerlegt en het weinig aannemelijk is dat de Syrische autoriteiten twee maanden de tijd nodig zouden hebben gehad om te achterhalen wie de eigenaar van de site is, (ii) er geen geloof kan worden gehecht aan zijn detentie van 2 augustus 2009 tot 28 augustus 2009 aangezien hij op de Dienst Vreemdelingenzaken met geen enkel woord repte over het feit dat het om een voorlopige vrijlating ging en dat hij zich opnieuw diende aan te melden, en het niet kan overtuigen dat zijn familie iemand bereid zou hebben gevonden om verzoeker tegen betaling vrij te laten gezien de risico's voor deze persoon, (iii) de voorgelegde webartikels bovenstaande appreciatie niet kunnen ombuigen vermits uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie blijkt dat er geen enkel tastbaar bewijs te vinden dat er over verzoeker iets werd gepubliceerd op de door verzoeker genoemde websites, en dat de artikels een frauduleus karakter vertonen, (iv) hij op de Dienst Vreemdelingenzaken onvermeld liet dat hij tijdens zijn onderduikperiode in Turkije zou vernomen hebben dat er een effectief vonnis bij verstek tegen hem werd gevelde waarin hij tot vijftien jaar gevangenisstraf werd veroordeeld en hij op heden dit vonnis nog niet heeft voorgelegd, (v) hij tegenstrijdige verklaringen aflegde met betrekking tot de door hem afgelegde reisweg, en (vi) zijn rijbewijs en gelegaliseerde geboorteakte slechts betrekking hebben op zijn identiteit, hij tegenstrijdige verklaringen aflegde over zijn rijbewijs, en uit de neergelegde foto's niet af te leiden valt hoe en in welke omstandigheden hij de getoonde verwondingen heeft opgelopen.

2.3. De Raad stelt vast dat in de bestreden beslissing verscheidene pertinente en door het administratief dossier ondersteunde motieven weergegeven worden en dat verzoeker deze motieven geenszins weerlegt door een herhaling ervan en het blote betoog dat er wel degelijk wordt bewezen dat hij politiek

getinte artikelen schreef en om die reden ernstige problemen kreeg met de Syrische overheid, het wel degelijk mogelijk is dat de staatsveiligheid enige tijd wachtte alvorens tot arrestatie over te gaan, de artikelen die in het administratief dossier terug te vinden zijn wel degelijk te linken zijn aan hem en zijn problematische toestand, het internetgegeven een vluchtig medium is en het achteraf niet altijd gemakkelijk is om de verschenen teksten te reconstrueren, kleine tegenstrijdigheden het asielrelaas in zijn geheel niet aantasten en het in Syrië gebruikelijk is dat indien er problemen zijn hoger geplaatsten hun invloed laten gelden in ruil voor geld.

Immers, er wordt niet eens een begin van bewijs ingediend van de door hem beweerde politieke artikels op zijn website en ook zijn verklaringen hieromtrent zijn ontwijkend zodat aan dit deel van zijn relaas geen enkel geloof wordt gehecht. (CGVS, p. 12, *“Waarom was u in augustus 2009 opgesloten? Ik had artikel gepubliceerd over de gevangenen want er problemen in gevangenen in Palmyra en Saydnaya het ging over mensenrechten en corruptie; Wie had het artikel geschreven? Ik moest zelf de artikels publiceren met de hulp van M.S.; Wie had de tekst geschreven? M.S. maar ik heb de tekst wat aangepast Wat dan? Om rekening te houden met de lezer, hij was gewoon een amateur journalist Wat heeft u er dan nog aan veranderd? Dat hing af van artikel OK maar ik heb het over artikel over Palmyra en Saydnaya waardoor u bent aangehouden! De reden was niet alleen dat artikel het ging over alle nieuws in het algemeen, ik heb veel nieuws over corruptie en mensenrechten en sport gepubliceerd, dat was de aanleiding (...)”*). Verzoeker tracht zijn gebrek aan bewijzen van de gepubliceerde artikels te verschonen door te stellen dat het internetgegeven een vluchtig medium is waarbij het achteraf niet altijd gemakkelijk is om de verschenen teksten te reconstrueren, doch dit verweer is niet ernstig gelet op verzoekers verklaring hersteller van computers en ontwerper van websites te zijn.

De beweerde ernstige problemen die verzoeker zou hebben gehad met de Syrische autoriteiten worden met geen enkel objectief begin van bewijs gestaafd zoals in de bestreden beslissing wordt toegelicht en gestaafd door de stukken van het administratief dossier waaronder het CEDOCA antwoorddocument SYR2010-023w. De loutere bewering dat hij ernstige problemen heeft gekend vermag niet de pertinente motieven te ontkrachten: *“Uw poging om uw arrestatie en veroordeling bij verstek te staven aan de hand van het voorleggen van webartikels van de Arabische nieuwszenders al-Jazeera (dd. 29/08/2009) en al-Arabiya (dd. 03/08/2009) en van de Syrische mensenrechtenorganisatie anhri.net (dd. 16/11/2009) vermag deze appreciatie niet in positieve zin om te buigen. Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan het administratieve dossier is gevoegd blijkt dat, nadat een beroep werd gedaan op de zoekfuncties die voor alle drie genoemde websites het online archief ontsluiten, geen enkel tastbaar bewijs is dat er een artikel over uw persoon is verschenen. Voorts dient te worden opgemerkt dat er op de internetartikels, die u op 20 mei 2010 op het CGVS (na uw interview op het CGVS) hebt overhandigd, geen url (Uniform Resource Locator) te bemerken is. Het betreffen ingescande artikels waarvan het artikel op naam van al-Arabiya een gedeeltelijk url weergeeft waarvan al-Arabiya zelf in het vet gedrukt is. Deze anomalie is hoogst merkwaardig en wijst op het frauduleus karakter van de door u neergelegde artikels.”*

Verder volstaat het minimaliseren van de aangehaalde tegenstrijdigheden over zijn reisweg evenmin om deze correcte motieven te ontkrachten. Dat het in Syrië gebruikelijk is dat indien er problemen zijn hoger geplaatsten hun invloed laten gelden in ruil voor geld, is in deze context niet aanvaardbaar, vermits verzoeker beweerde aangehouden te zijn voor ernstige feiten, namelijk het publiceren van politieke artikels over corruptie en wantoestanden in de gevangenis. De commissaris-generaal concludeert dienaangaande terecht dat *“Deze persoon liep immers het risico zelf problemen te krijgen omwille van medeplichtigheid aan de vrijlating van uw persoon. Gezien het hier een persoon binnen het overheidsapparaat betreft die naar uw zeggen een hoge verantwoordelijkheid draagt, kan er logischerwijze toch van uitgegaan worden dat zulk een persoon zich terdege bewust moet zijn geweest van de risico's die een dergelijk gedrag met zich mee zouden brengen zo zijn rol in uw vrijlating, waardoor u het land hebt kunnen verlaten, aan het licht zou komen (gehoorverslag CGVS, p. 18).”*

2.4. De Raad concludeert dat de in de bestreden beslissing aangehaalde vaststellingen, onwaarschijnlijkheden en tegenstrijdigheden correct zijn, steun vinden in het administratief dossier en de kern raken van verzoekers vluchtmotieven en dat deze niet worden weerlegd in verzoekers verzoekschrift. De commissaris-generaal heeft zijn beslissing aangaande het niet toekennen van de vluchtelingenstatus omstandig gemotiveerd en besloot terecht verzoeker het vluchtelingenstatuut niet toe te kennen. Verzoeker slaagde er immers niet in een persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie aan te tonen.

2.5. Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad stelt echter vast dat verzoeker geen elementen aanbrengt waarom hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Voor zover hij zich zou beroepen op de elementen die aan de grondslag liggen van zijn asielrelaas, merkt de Raad op dat, gelet op het voorgaande, kan worden besloten tot de ongeloofwaardigheid van dit feitenrelaas. Bijgevolg kan verzoeker zich niet baseren op de elementen die aan de basis van zijn relaas liggen om aannemelijk te maken dat hij in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad ontwaart geen andere elementen in het administratief dossier die zouden kunnen leiden tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980.

Het aangevoerde middel is niet gegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien oktober tweeduizend en tien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS